

jordarbejde i forbindelse med almindelig drift, vil medvirke til at sikre kulturarven.

Det er korrekt, at finansieringsomlægningen ikke vil omfatte jordarbejder i forbindelse med almindelig drift. Det fremgår således af lovforslagets § 27, stk. 5, at kulturministeren afholder udgiften til den arkæologiske undersøgelse, når årsagen til undersøgelsen er jordarbejde udført som led i dyrkning af almindelige landbrugsafgrøder eller som led i almindelig skovdrift. Der henvises også til lovforslagets § 26, stk. 2 om forundersøgelser.

Jeg har ikke fundet det rimeligt i museumsloven at pålægge den landmand eller skovejer, der udfører almindeligt jordarbejde i forbindelse med erhvervsvirksomhed, udgifter til en arkæologisk undersøgelse.

Den enkelte landmand eller skovejer vil fortsat have et incitament til at inddrage hensynet til kulturarven i tilrettelæggelsen af konkrete jordarbejder og benytte sig af de muligheder, der nævnes ovenfor. Han kan herved undgå, at det bliver nødvendigt at stoppe jordarbejdet, hvis det støder ind i spor af fortidsminder.

Det er korrekt, at udgravning normalt kun er den næstbedste løsning. Det er Kulturministeriets opfattelse, at den nye ordning, der lægger op til et større hensyn til kulturarven i den fysiske planlægning og i tilrettelæggelsen af anlægs- og jordarbejder, vil betyde, at behovet for arkæologiske udgravninger mindskes, så også kommende generationer har adgang til væsentligt historisk kildemateriale. Er der behov for at sikre det pågældende fortidsminde, kan kulturministeren i medfør af lovforslagets § 27, stk. 8, erhverve fortidsmindet og eventuelt omkringliggende areal.

Maltakonventionen kræver ikke yderligere publikation end den beretning (rapport), der afslutter enhver arkæologisk undersøgelse, og som er offentlig tilgængelig. Der stilles ikke i konventionen krav om en videnskabelig bearbejdning eller publikation.

Rigsantikvarens Arkæologiske Sekretariat har i dag afsat særlige midler, der kan ansøges om,

til videnskabelig bearbejdning og publikation af væsentlige udgravninger. Denne ordning forventes videreført under museumsstyrelsen.

For så vidt angår spørgsmålet om faglig museumsleder, henvises til svar på spørgsmål nr. 1 (L 152 – bilag 4), nr. 29 (L 152 – bilag 26) og nr. 37 (L 152 – bilag 45).

Der sker ikke ved lovforslaget en ændring af ansvarsplaceringen for arkæologiske udgravninger. Det vil fortsat være museerne, der har ansvaret for tilrettelæggelsen og gennemførelsen af konkrete undersøgelser, mens det overordnede ansvar er placeret i museumsstyrelsen. Der vil fortsat kunne ske en udlicitering af visse hjælpefunktioner knyttet til en arkæologisk undersøgelse, herunder f.eks. entreprenørarbejder som fjernelse af muldjord ved starten af en undersøgelse og tildækning efter udgravningens afslutning. Disse opgaver, der kan have et meget varierende omfang, løses i dag oftest ved, at museet anvender en lokal entreprenør.

For så vidt angår spørgsmålet om museernes voksende arbejdsforpligtelse, henvises til svar på spørgsmål nr. 2 (L 152 – bilag 6).

For så vidt angår spørgsmålet om museumsstyrelsen, henvises til svar på spørgsmål nr. 1 (L 152 – bilag 4) og nr. 2 (L 152 – bilag 6).

Spørgsmål 56:

I tilknytning til ministerens svar på spørgsmål nr. 1, jf. L 152 – bilag 27, bedes ministeren gennem eksempler vise tilskudsudviklingen for de statsanerkendte museer med udgangspunkt i maksimumtilskud i såvel 1990 som i år 2000.

Svar:

Som det fremgår af nedenstående Tabel 1 var der i 1990 i alt 45 museer med det maksimale tilskudsgrundlag. Dette tal er steget til 68 museer i 2000, og for 2002 forventes yderligere en stigning til 74 museer. Blandt de museer, som fik maksimumtilskud såvel i 1990 og i 2000, kan nævnes Silkeborg Museum, Thorvaldsens Museum og Esbjerg Museum.